

هو الله - ای یاران نورانی عبدالبهاء، در ایام نیر...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۹۵

هو الله

ای یاران نورانی عبدالبهاء، در ایام نیر آفاق در آن خطه و دیار تخم پاکی افشانده شد حال الحمد لله بدایت انباتست و انبته نباتاً حسناً و همچنین می فرماید کزرع اخرج شطاه فآزره فاستغلظ فاستوی علی سوجه یعجب الزرع. امید چنانست که آن بذر طیب طاهر چنان انبات گردد که آن اقلیم جنّة النعم شود و گلشن حقیقت گردد. الحمد لله یاران کرمان و سیرجان در شور و وهند و در جذب و طرب. طوائف متعدده در آن دو اقلیم علم برافراختند و ولوله انداختند و نهایت سعی و کوشش مبذول داشتند ولی عاقبت نداشت. جمیع زحمات و مشقات به هدر رفت لا تسمع منهم صوتاً و لا رکراً. حال الحمد لله روح حقیقت سریان نموده و حیات جاودان بخشیده. نور مبین پرتو انداخته و روشنی اقلیم گردیده. نسیم جانپرور از مهبّ عنایت می وزد البتّه آن اشجار تر و تازه گردد و لطافت بی اندازه یابد. مطمئن باشید که این شجره مبارکه ریشه خواهد نمود، مثل کلمه طیبّه کشجره طیبّه اصلها ثابت و فرعها فی السماء و توئی اکلهما فی کلّ حین. ولی یاران باید مقتبس از اخلاق نیر آفاق گردند و به اعمال بیش از اقوال ترویج و تبلیغ فرمایند. از پیش مکاتیب مفصله در روش و سلوک احبای الهی و آنچه باید و شاید مرقوم گردیده البتّه مطالعه نموده اید. احبای سیرجان و کرمان مقرر در دل و جان دارند. دقیقه ای فراموش نشوند و ابداً از خاطر نروند. یادشان چون نقش بر حجر است، ذکرشان مورث سرور هر انجمن. فرداً فرداً را نهایت اشتیاق دارم و از نیر آفاق پرتو اشراق می طلبم تا هر یک کوکب نورافشان گردند و علیکم التّحیّة و التّناء. ۱۵ ذی القعدة ۱۳۳۸ عبدالبهاء عباس

ORIGINAL

AUDIO